

Sygn. akt II CSK 508/15

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z wniosku Przedsiębiorstwa Eksploatacji [...] "P." Spółki Akcyjnej w P.
przy uczestnictwie J. J. i M. J.

o stwierdzenie nabycia przez zasiedzenie służebności o treści służebności
przesyłu,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 17 lutego 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestników postępowania

od postanowienia Sądu Okręgowego w P.

z dnia 12 marca 2015 r., sygn. akt IV Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. nie obciąża uczestników postępowania kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w P. z dnia 12 marca 2015 r. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powołali się na występującą w sprawie potrzebę wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości. Po pierwsze, wskazali oni na konieczność określenia, czy o trwałym i widocznym urządzeniu w rozumieniu art. 292 k.c. mówić można także w sytuacji, w której na nieruchomości, na której ma zostać ustanowiona służebność przesyłu, brak oznak, że pod powierzchnią gruntu znajduje się instalacja przesyłowa (rurociąg), widoczna instalacja zaś znajduje się na nieruchomości sąsiedniej. Po drugie, zdaniem skarżących w sprawie konieczne jest wyjaśnienie, czy możliwe jest przerwanie biegu terminu zasiedzenia na podstawie art. 124 pkt 4 k.c. w związku z uwarunkowaniami politycznymi stojącymi na przeszkodzie dochodzeniu ochrony własności nieruchomości, w której obrębie umieszczone zostały urządzenia przesyłowe.

Żadna z tych kwestii nie odpowiada jednak przesłance, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. Zgodnie z utrwalonym poglądem Sądu Najwyższego, powołując się na tę podstawę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący ma obowiązek wykazać powstanie konkretnych wątpliwości lub wyrażenie rozbieżnych poglądów na tle określonej regulacji prawnej (tak m.in. Sąd Najwyższy

w postanowieniach: z dnia 15 października 2002 r., II CZ 102/02, nie publ. oraz z dnia 24 kwietnia 2014 r., II CSK 600/13, nie publ.). Skarżący nie spełnił jednak tego obowiązku w odniesieniu do obu wskazanych przez siebie kwestii. Jego wywód w obu wypadkach sprowadza się do podsumowania dotychczasowego orzecznictwa Sądu Najwyższego z ogólną konstatacją o wyrażeniu w nim zgodnego poglądu i bez wskazania wypowiedzi, które zajmowałyby odmienne stanowisko.

Jako jedyną wypowiedź odmienną wskazuje on w tym zakresie zaskarżone orzeczenie Sądu Okręgowego – co pozwala traktować jego argumentację raczej jako próbę wskazania na oczywistą zasadność wniesionej skargi (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), niż na potrzebę wykładni przepisów prawa (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.). Także ta przesłanka nie występuje jednak w sprawie. Jak bowiem wyjaśniono w judykaturze Sądu Najwyższego, oczywista zasadność skargi kasacyjnej oznacza, że dla przeciętnego prawnika podstawy wskazane w skardze *prima facie* zasługują na uwzględnienie. Sytuacja taka w szczególności istnieje wtedy, gdy bez wątpienia wystąpiły uchybienia, na które powołuje się skarżący, lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia albo podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesiony środek zaskarżenia. Pamiętać przy tym trzeba, że oczywiste jest to, co jest widoczne bez potrzeby głębszej analizy, czy przeprowadzenia dłuższych badań lub dociekań. Skarżący musi zatem wykazać, że wyrok zapadł z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym na pierwszy rzut oka, bez konieczności przeprowadzenia bardziej szczegółowej analizy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08, nie publ.). Bliższa analiza uzasadnienia wniosku nie pozwala na stwierdzenie, że skarga kasacyjna w niniejszej sprawie jest - w powyższym rozumieniu - oczywiście uzasadniona.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 520 § 3, art. 102 oraz art. 108 § 1 w zw. z art. 13 § 2, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

l.n